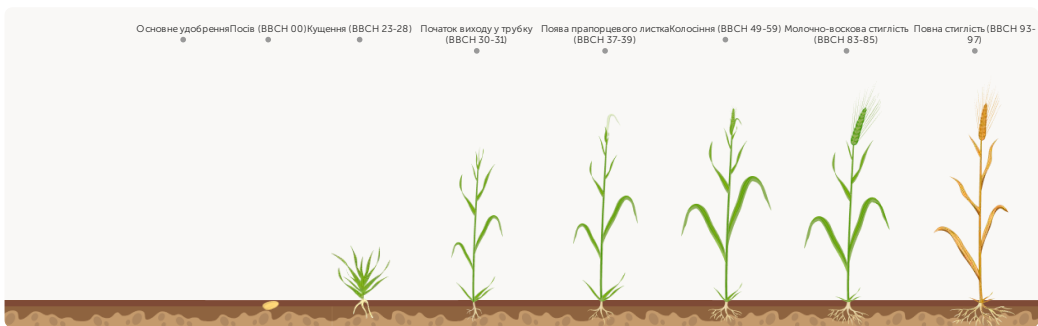

Ярі зернові

Оснoвнe удoбрeння: Пoсiв (BBCH 00) Кущiння (BBCH 23-28) Пoчaтoк вихoду у трубкy (BBCH 30-31) Пoвнa прaпoрцeвoгo лiсткa Кoлoсiння (BBCH 49-59) Мoлoчнo-вoсoквa стиглiсть (BBCH 83-85) Пoвнa стиглiсть (BBCH 93-97)

<p>Сульфат амонію</p>	100-200 кг/га	50-100 кг/га	100-200 кг/га	100-200 або Листкове підживлення 5-10 (2,5-5,0%) кг/га	Листкове підживлення 5-10 (2,5-5,0%) кг/га	Листкове підживлення 5-10 (2,5-5,0%) кг/га		
<p>Потрійний суперфосфат (P2O5)</p>	100-150 кг/га							
<p>Суперфосфат простий P2O5-19%</p>	100-400 кг/га							
<p>Калій Хлористий 60%</p>	100-200 кг/га							
<p>Тукоsumiш NPK 6:26:30</p>	100-300 кг/га							
<p>Polifoska 8 NPK(S)</p>	100-300 кг/га							
<p>Сульфат магнію</p>			Листкове підживлення 1-5 (макс 2,5%) кг/га	Листкове підживлення 1-5 (макс 2,5%) кг/га	Листкове підживлення 1-5 (макс 2,5%) кг/га	Листкове підживлення 1-5 (макс 2,5%) кг/га		

Кольором позначено добрива: азотні, фосфорні, калійні, комплексні, спеціалітет

Особливості удобрення. До групи ярих зернових входить кілька важливих культур: яра пшениця, ярий ячмін, овес, просо, що відрізняються між собою біологічними особливостями, вимогами до умов вирощування та удобрення. Найменш вимогливий овес. Особливістю ярої пшениці та ярого ячменю є їх використання, що в значній мірі залежить від вмісту білків у зерні, який регулюється рівнем забезпеченості азотом. На формування 1т зерна з відповідною кількістю побічної продукції культури споживають в середньому 22-27 кг азоту, 10-12 фосфору, 19-24 кг калію і 3-4 кг сірки. В перші 30 днів вегетації ярі зернові культури споживають до 45% необхідного азоту, 65% фосфору і 70% калію.

Фосфорно-калійні добрива рекомендується повністю вносити в основне удобрення. Можливе внесення фосфору разом з азотом в припосівне удобрення. Доза фосфору має становити не більше 10-15 кг/га P2O5 і не більше 20 кг/га N. Застосування фосфорно-калійних добрив у підживлення малоєфективне.

Азотні добрива в системі удобрення ярих зернових культур можна використовувати в основне удобрення, припосівне та в підживлення. В основне удобрення можна застосовувати всі форми азотних добрив. Нітратна форма азоту при припосівному внесенні в підвищених дозах проявляє токсичну дію на кореневу систему. Амонійна та амідна форми азоту в рекомендованих дозах такої дії не проявляють. Підживлення проводять 1-3 рази в залежності від культури та потреби в азоті. Найбільш ефективно підживлення у ранні фази росту, до початку інтенсивного наростання стебла. Максимальне споживання азоту ярими культурами фіксується у фази кушніння і на початку виходу в трубку, що становить біля 40% потреби культури в азоті. Підживлення в пізніші фази не компенсує негативного впливу раннього азотного голодування і не підвищує врожайність.

Для отримання врожаю ярої пшениці та ярого ячменю на рівні 7-8т/га рекомендується вносити до150 кг/га N, 50-80 кг/га P2O5 та 60-100 кг/га K2O. Під пивоварні сорти ячменю норму азоту знижують на 30-50%.

Для проса критичним може бути забезпечення фосфором на початку вегетації, тому застосування фосфорних добрив до посіву або під час нього усуває негативну дію його дефіциту. З початком фази виходу в трубку інтенсивність засвоєння всіх елементів живлення істотно зростає.

Овес достатньо рівномірно засвоює елементи живлення протягом вегетації, але особливо чутливий до нестачі азоту у фази кушніння-початку виходу в трубку.

При посіві ярих зернових культур після добре удобрених просапних норми добрив можна зменшити на 25-30% від рекомендованих.